L'ESPURNA

Segona Època, Any I, n.º 1 — GIRONA, DILLUNS, 16 DE NOVEMBRE DE 1936 — DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

EDITORIAL

Treballadors, salut!

L' ESPURNA, aquella petita guspira quinzenal que, en els temps heroics del moviment classista, es redreçava com destral gegantina per colpejar a destra i sinestra (i on colpejava, tallava), fa avui la seva presentació com a portantveu diari del P. O. U. M. i del socialisme revolucionari.

Heretem de L'ESPURNA antiga, el braó, la força i el joc net al servei de la causa proletària.

La nostra línea de conducta no es blincarà mai davant de res ni de ningú. Defallences? -- No compten al camp de les nostres possibilitats. Enarborem la bandera roja per mantenir-la sempre ben digne, ben alta i ben dreta.

A casa nostra, no hi acampa ni hi acamparà el derrotista, el company de poca fe, l'emboscat i el ronsejaire. Som bolxevics i lluitem perquè les nostres comarques en siguin, també, de cor i de cervell, alhora.

No hi fa res que, a voltes, la incomprensió, la ignorància o la mala fe dels sempiterns mercaders polítics, ens endossin el cartellet de la impopularitat.

Sabem, prou bé, que els corriols de la victòria no son pas camins de flors i de llorers, ans al contrari, de dolor i de tragèdia, i, sovint, el fatalisme de la Història els desvia envers l'exili, la presó o el cementiri.

I no oblidem que el devenir revolucionari no és un estat de coses anquilosat i quiet, ni tan sols un procés de curta durada; sinó un moviment constant i continu, al llarg del qual les receptes falses s'estavellen contra els problemes vius plantejats, i, a fi de jornada, s'imposa en forma imperiosa l'autèntica solució, la genuïna, l'única veritable.

Som els deixebles de Marx, Lenin i Maurín, forjadors d'individualitats i de pobles.

La nostra norma de conducta, és la intransigència i el sectarisme enfront de la claudicació doctrinal.

El nostre guió, el sacrifici abnegat al servei de l'Ideal.

La nostra força motriu, l'entusiasme i la convicció.

La nostra consigna, Guerra, al Front; Revolució, a la reraguarda.

Heroic caigute, us venjarem.

Milicians ardits de les trinxeres, a la lluita, fins a vèncer o morir.

Treballadors gironins, salut.

Premsa antifeixista, des d'avui, compte amb un combatent més, a la palestra per a la Llibertat i la Justícia.

El comerciant i també el pagès que augmenten indegudament els preus de les subsistències mereixen d' ésser tinguts per contrarrevolucionaris.

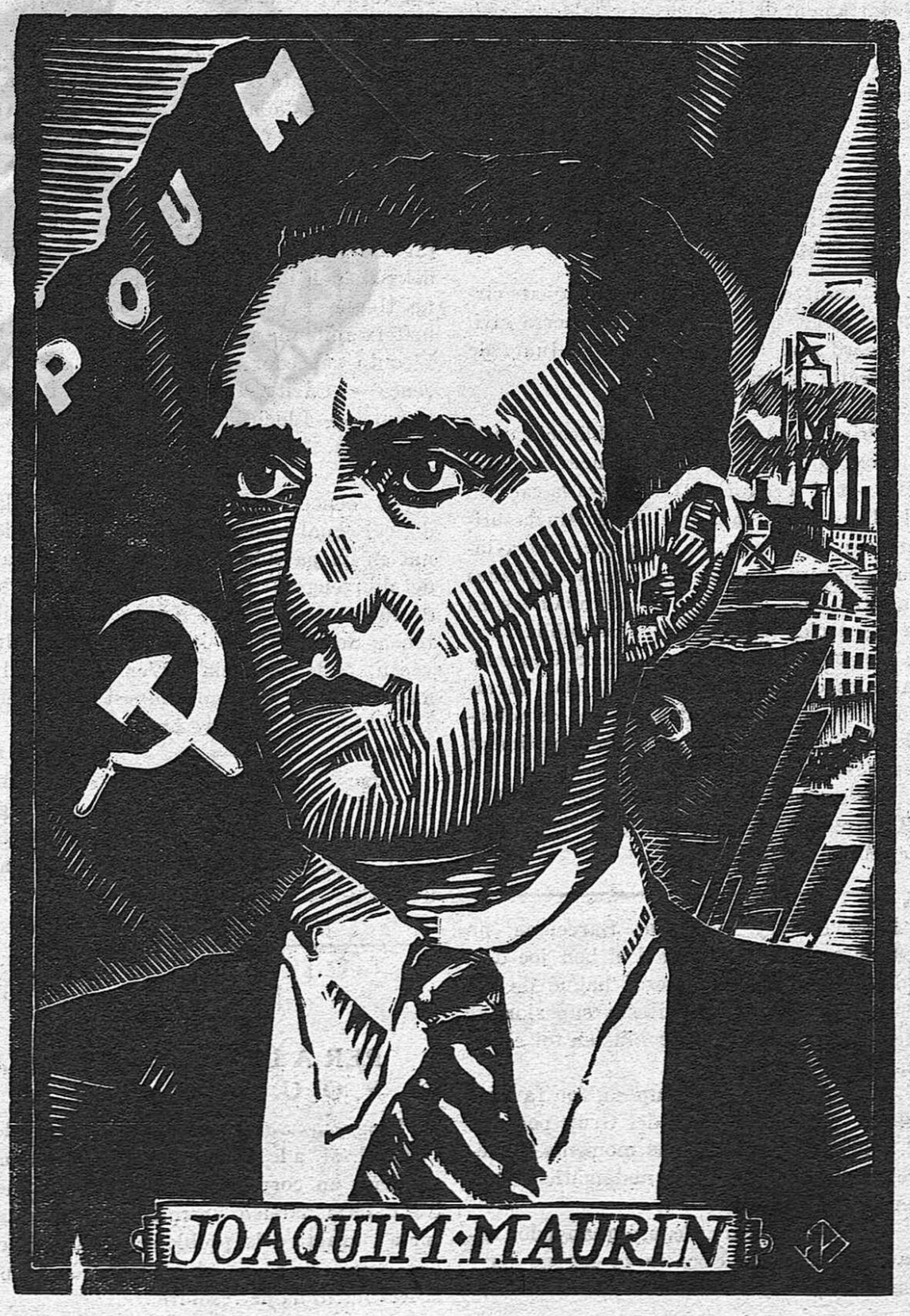

MAURIN

En sortir *L'Espurna* a la llum pública, recordem amb emoció el que fou el nostre mestre i ferm lluitador: Maurín.

QUIM benvolgut, tu caigueres assassinat vilment a les terres màrtirs de Galícia. La bèstia feixista aplacà la seva sed, en la teva sang generosa. No has pogut veure com el P. O. U. M., el partit que amb tan dolor havies creat, aconsegueix, a les terres gironines, un diari de gran volada. Sàpigues, però, company malaurat, que els teus deixebles, recorden la teva memòria, de la millor manera que poden restar fidels al teu record, com és la perseverància en la propaganda de les consignes i doctrines que ens han estat comunes. I així ho fem, aconseguint un diari per a la difussió de les mateixes, a les comarques de Girona. Els teus antics companys no t'obliden. Sàpigues que el P. O. U. M. aferma les seves posicions arreu, i avui en aquest dia, t'honora amb l'ofrena d'un diari, que serà un vertader portantveu de la Revolució socialista.

Tu has caigut en mala hora. No has pogut veure com els teus deixebles perseveren en la tasca que tants sacrificis t'havia costat. No has pogut contemplar el fruit valuosíssim de les teves sembres. No obstant, tingues la seguretat que ells no t'obliden.

Lleials a la nostra bandera i a les nostres consignes, que tu també a costa de la teva sang has defensat, t'oferim una nova prova de fidelitat, en la conjura, feta davant la teva memòria, de perseverar, fins a veure'ls triomfants, en la propaganda dels nostres ideals caríssims.

Didac Terradell

Lloc d'honor correspon en aquest portantveu al dissortat company Didac Terradell. Abastament conegut en els estaments obrers de la nostra terra, caigué ben aviat sota les bales homicides del feixisme criminal. Esclau de la fatalitat, vessà la seva sang generosa.

L'esperit del P. O. U. M. era el seu esperit. Els neguits d'aquest company, el seu dinamisme, la seva generositat il·limitada, el seu desinterès i amor al desvalgut, s'identificaven plenament amb les directrius ideològiques del nostre P. O. U. M.

Nascut de família camperola, coneixia com el qui més les angoixes dels desheredats. No vacil·là mai sobre quin era el deure del mestre. Mai no dubtà en classificar-se en les fileres del proletariat. El mestre, arreconat per la societat capitalista en fallida, no és més que un explotat. Es debatia en la misèria en l'abandonament, en el menyspreu. Vexat pel senyoritisme i per una societat en fallida pul·lulava pels po-

Segeix a la pàgina 4

(c) Ministerio de Cultura 2005

Obrera... Senyoreta...!

És amb singular estranyesa que constatem que els quatre mesos de dures proves viscudes, de sacrificis heroics, no han tingut l'eficàcia de fer vibrar intensament l'ànima femenina. L'egoisme i la frivolitat que manifesten les nostres dones molt poc concorda amb el cant que el poeta feia del seu esperit tendre i sensible al dolor.

No concorda l'actitut passiva de les nostres proletàries amb els anhels de redempció fomentats en períodes d'humilliants angoixes i que deurien avui concretar-se en un sacrifici suprem, l'últim sacrifici.

No podrem comparar la passivitat actual de les "senyoretes", amb actituds ni ànsies passades. Llur vida era completament buida d'esforços, de sacrificis i, naturalment, d'ideals.

No, no fóra lògica, en elles, una activitat posada al servei de la causa.

Amb tot, si l'hora de la justícia ha arribat, fóra convenient meditessin sobre llur situació en un futur immediat i comencessin a despullar-se de llur ganduleria tradicional.

Cal acabar amb aquesta passivitat de les dones de reraguarda. Pensem que la guerra no es guanya solament amb el fusell; el martell, la falç i l'agulla no poden restar inactius.

Prou inhibir-se per fútils excuses.

Prou cobrar sense treballar.

Prou presumir i fer ostentació de banalitat per la rambla.

Obrera, tens el deure moral d'ajudar desinteresadament la teva causa.

"Senyoreta", la revolució ha dictat un fall inexorable i ineludible: el deure del treball.

Dona, fes l'ofrena generosa dels teus braços, del teu cor i del teu cervell, On, per exigències de la guerra, faci's manca, córre a oferir-t'hi. No et torbis a pensar en el teu interès particular. Et deus a l'inrès de la causa. Vulgues participar en la victòria.

GRACIETA.

La prostitució és una bava de la societat burgesa. Preguntem als organismes responsables: quan abolirem els bordells gironins?

Decrets importants del Consell de la Generalitat

SOBRE MORATORIES

El *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya'* corresponent al dia d'ahir, publicà el següent important Decret del Conseller de Finances:

«Atesa la necessitat que la restricció imposada pel règim de moratòries en la circulació d'efectiu, no sigui infringida en la pràctica amb l'execució de resolucions, condemnes o sancions, o amb el cobrament de tributs especials, que en cap cas no poden constituir una situació privilegiada per als interessats, en perjudici de l'ordre econòmic general.

D'acord amb el Consell,

Decreto:

Art. 1.er En tots els casos de pagaments per concepte d'impostos municipals extraordinaris, multes, indemnitzacions, condemnes o qualsevol altra modalitat de tributació o sanció, la persona o entitat interessada en el cobrament haurà de deixar abonat l'import corresponent en compte corrent o en llibreta d'estalvi subjectes a les prescripcions vigents en matèria de moratòries.

Art. 2.n Si la resolució no beneficia persona determinada, els pagaments que siguin procedents en compliment d'Ordres, disposicions, acords, decisions o resolucions d'Autoritats, Organismes o Tribunals de qualsevol jurisdicció, autoritzats per a imposar sancions pecuniàries, haurà d'efectuar-se precisament per mitjà de paper de pagaments de la Generalitat de Catalunya.

Art. 3.er Per a l'efectivitat de pagaments, cetencions o apropiacions de valors, saldos de comptes correuts o obertures de caixetes de lloguer relatius e cabals existents o dipositats en establiments bancaris o institucions d'estalvi, totes les Autoritats Organismes i Corporacions de qualsevol ordre i jurisdicció hauran de dirigir-se al Departament de Finances per tal que amb l'autorització expressa, signada pel Conseller o pel Sots-secretari, pugui portar-se a terme la resolució amb observança dels preceptes d'aquest Decret.

Barcelona, 16 de novembre de 1936.

ES PROHIBEIX CAÇAR AMB ARMA DE FOC

«Tenint en compte les excepcionats circumstàncies que comporta la guerra civil i d'acord amb la proposta de la Junta de Seguretat Interior,

He resolt:

Primer.—A partir de la publicació de la present Ordre queda absolutament prohibida a tot el territori de Catalunya la caça en els diversos sistemes que comportin la utilització d'armes de foc, i als que contravinguin aquesta disposició els seran aplicades amb tot rigor les sancions assenyalades en la legislació vigent sobre ordre públic.

Segon.—Els comissaris de la Generalitat a les circunscripcions de Lleida, Tarragona i Girona i els alcaldes de les poblacions tindran cura de l'exacte compliment d'aquesta Ordre.

Barcelona, 12 de novembre del 1936.—El conseller de Seguretat Interior, *A. Aguadé i Miró.*»

ESPORTIVES

Diàriament donarem una nodrida informació en aquesta secció.

HOCKEY SOBRE PATINS

En la magnífica pista de la nostra Piscina i sota els auspicis del Socors Roig Internacional, tingué lloc un interessant partit de Hockey sobre patins i en el qual l'equip del G. E. i E. G. assolí un èxit esclatant.

L'equip visitant, el conegut i bon equip "Navy Hockey Club", de Barcelona, no pogué resistir l'empenta i el bon joc dels joves jugadors grupistes i hagué de sucumbir davant la manifesta superioritat de que feren gala els gironins en tot el decurs de l'encontre.

El resultat, com se suposa, fou favorable als braus jugadors del Grup per 8 a 2, malgrat que en alguns moments no feren aquell joc concís i matemàtic a que ens tenen acostumats.

Arbitrà Ferrer i l'equip guanyador estava format per Roca (a la segona part Canal), Pera, Serra II, Comadira i Serra I. Es distingiren pels nostres Serra I i Comadira.

A la mitja part de l'encontre i al finalitzar-se el mateix, una cobla gironina interpretà unes bones i escollides sardanes.

FÚTBOL

Resum de la jornada futbolística d'ahir.

València	4
Catalunya	0

Entre els moltíssims actes d'homenatge que València dedicà en el dia d'ahir a Catalunya, figura el matx de fútbol que jugaren els equips representatius de les dues grans nacionalitats ibèriques.

Aquest matx, que era revenja del jugat a la capital de Catalunya fa poques setmanes, tingué lloc al camp de Mestalla, amb un ple a vessar.

El partit fou desfavorable a l'equip català que en el decurs de tota la primera part no sabé contenir l'impetuós atac que de bon principi imposà l'equip valencià, fent que aquest, aprofitant la mala actuació de la ratlla defensiva, marqués tres gols obra els dos primers de Goiburu i de Langarita el darrer.

A la segona part l'equip representant nostre es posà una mica a to, i les seves ratlles rendiren molt més. La línia defensiva s'afiançà ja del tot i desbaratà moltes jugades de la davantera valenciana, no podent impedir però, un quart gol obra de Goiburu que afiançava d'aquesta manera la victòria valenciana. En aquesta part la davantera catalana jugà força bé i solament la desgràcia impedí que la porta valenciana no fos perforada.

Llançà el kick-off el capità del vaixell rus "Kosmohl" el qual fou llargament aplaudit. A l'encontre assistiren el Conseller de Seguretat Interior de Catalunya, camarada Artemi Aiguader i les demés autoritats valencianes i catalanes.

Ahir a la tarda, a Badalona, tingué lloc un partit de fútbol entre el C. D. Espanyol i el propietari del terreny. Aquest partit corresponia a la quarta jornada del Campionat català que fou suspés dies passats a causa de la pluja.

El resultat fou favorable a l'equip espanyolista per 2 a 1.

A l'estadi de Vista Alegre jugaren la tarda d'ahir, dues seleccions dels equips del Sabadell i del Girona. El partit en si no tingué res d'important i finalitzà el mateix amb una victòria gironina de 7 a 3. L'equip vencedor estava format per Florença — Caritg, Baiges — Tries, Privat, Campa — Lluch, Bremon, Sais, Jordà i Brundeda. Arbitrà Cassà, regularment.

A benefici al jove jugador Mellado, el qual resultà seriosament lesionat en un partit anterior, es jugà el matí del diumenge d'ahir, un interessant partit de fútbol entre l'equip de la Casa d'Assistència Social "Gerió F. C." i el de la "Joventut Independència". L'encontre acabà amb un empat a un gol. Aquest partit serà jugat novament dintre breus dies.

Amb la columna que avui sortirà del P. O. U. M. amb direcció al front d'Aragó hi van els defenders dels Atletes Units, Giró i Massoni, que tan brillantment han defensat tothora els seus colors.

NOTA

PER A LES SECCIONS DELS P. O. U. M.

Preguem a les nostres seccions del P. O. U. M. a les Comarques Gironines que nomenin un corresponsal per tal de trametre'ns setmanalment una ressenya concreta, curta i exacta dels problemes vius que les necessitats de cada poble plantegen i que la Revolució ha de resoldre.

Visites al President de la Generalitat

Aquest matí el president de la Generalitat ha passat les hores a les seves habitacions particulars on ha rebut la visita del Cònsol rus a Barcelona, Antonov Ovsenko i del delegat comercial de la U. R. S. S.

Els Sindicats de la URSS es reuneixen per a estudiar la manera d'ajudar Espanya

Moscú, 15. — S'ha reunt el Consell Central dels Sindicats de la U. R. S. S., amb l'assistència de la delegació del poble espanyol i delegacions de diversos països d'Europa.

En la discussió figura el tema de la unitat internacional i la manera com ha d'ésser realitzada l'acció de socors a l'Espanya republicana.

CRÓNICA LOCAL

ELS NOSTRES BRAUS LLUITADORS

Aquesta tarda a les cinc han marxat al front una forta columna de joves afiliats i simpatitzants al P. O. U. M. de les nostres comarques.

Ens hem acomiadat d'ells amb una estreta de mà i amb un "a reveure". Els nostres valents companys es concentraran a la Caserna "Lenin" de Barcelona. Des d'allí marxaran directament al Front d'Aragó.

Desitgem als nostres camarades una bona sort en aquesta lluita contra el feixisme.

Ha passat per la nostra ciutat, procedent de Portbou, un tren que conduia gran nombre d'antifeixistes francesos i daltres països, els quals vénen a lluitar contra el feixisme. Ha acudit a l'estació molta de gent, que ha fet als expedicionaris objecte de demostracions de simpatia.

Avui s'han celebrat a la nostra ciutat importants festivals al Casino Municipal a benefici de les milícies i de l'hospital de sang. Els festivals s'han vist molt concorreguts.

GENERALITAT DE CATALUNYA

DELEGACIÓ A GIRONA

Girona, 16. — El comissari de la Generalitat, amb el delegat d'Ordre Públic, Amadeu Oliva, i el diputat a Corts Miquel Santaló, s'adreçaren a la població de Massanet de Cabrenys. El motiu de la visita a aquesta població està relacionat amb el projecte d'una nova i important carretera que ha d'enllaçar Massanet de Cabrenys amb Tàpies, anant després a entroncar amb una carretera francesa.

A la tarda tornaren a Girona les esmentades personalitats i s'han aturat als pobles de Darnius i Agullana, on han visitat l'Ajuntament del primer i l'Asil de vells de l'altre. En totes aquestes poblacions les autoritats de Girona han estat objecte de moltes atencions.

L'ESPURNA serà l'òrgan de major difusió de les nostres comarques. Llegiu-lo i subscriviu-vos-hi!!

Fareu tasca revolucionària!

(c) Ministerio de Cultura 2005

La gran labor de difusió dels líders del nostre partit

Ahir es celebraren arreu de Catalunya uns importants actes organitzats pel nostre partit. A ells hi assistí una multitud enorme àvida de saborejar i escoltar les atinades paraules dels nostres dirigents. Publiquem a continuació les ressenyes del que foren alguns d'aquests actes.

A Tarragona

Homenatge a Joaquim Maurín

Al matí, a dos quarts d'onze, els directius i afiliats a l'entitat, amb una nodrida representació de molts pobles de la comarca, amb llurs banderes, han desfilat por la rambla del Catorze d'abril i s'han adreçat a l'ex-carrer del Comte de Rius, on ha tingut lloc el descobriment de la placa que li dóna el nom de Joaquim Maurin.

El conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin, s'ha adreçat al públic i ha pronunciat un curt parlament, en el qual féu l'apologia de la grandiosa obra que portá a terme Joaquim Maurin.

A continuació ha tingut lloc, al Teatre Saló Modern, ple de públic, un gran míting, en el qual han fet ús de la paraula els oradors següents: Garriga Solano, secretari de la Joventut Comunista Ibèrica; Emperador, del Comitè del POUM, de Reus, i el conseller de Justícia, Andreu Nin. L'acte ha estat presidit pel company Gutièrrez.

Al teatre hi havia bon nombre de banderes i cartells; hi assistiren representacions de molts pobles de la comarca.

En primer terme ha parlat Ricard Garriga, el qual ha fet una crida a la joventut tarragonina. Ha comentat el canvi sofert per la nostra ciutat des del temps dels militars i dels sacerdots. S'ha ocupat de la data del 19 de juliol, en el que fa referència a aquesta ciutat. Dedica frases de recordança als amics tarragonins caiguts per la llibertat del poble.

Féu ús de la paraula el company Emperador, de Reus, qui féu un curt parlament i encoratjá a tots per a anar al front i acabar amb el feixisme.

Parlá després Solano, el qual ha recordat paraules pronunciades per ell en un míting celebrat a Tarragona el primer de maig. S'ha ocupat de l'ajut que el feixisme internacional presta als facciosos espanyols. Parla de l'exèrcit que s'ha de formar per a la salvació de la revolució, no comandat per oficials de l'exèrcit, sinó per oficials sortits del poble.

S'ocupa de Maurín, vilment assassinat a Galícia, i del magnífic diari *La Batalla*, creat per ell l'any 1921.

S'aixeca a parlar el conseller de Justícia, Andreu Nin, el qual és ovacionat. Comença dient que el 19 de juliol els militars s'aixecaren en armes perquè cregueren que els hauria estat fácil proclamar, com l'any 1923, la dictadura militar. Manifesta que el seu partit digué que després de la revolució del 6 d'octubre s'establiria una lluita oberta entre el socialisme i el feixisme, i que els republicans burgesos ho rafien, però en el segon bienni i no en el primer, cosa que s'ha confirmat.

Parla de l'exèrcit manat per feixistes i dels cárrecs importants que els Governs donaren a Franco, Goded, etc., sense permetre, però, que entressin els militars revolucionaris.

Diu que cal crear l'exèrcit. El que no volem és que sigui un exèrcit burgès. Hem de fer un nou exèrcit, nat de la revolució, i si ara no tenim tècnics, ja els tindrem. Diu que els comandaments han d'estar a cárrec del Comissari del poble.

Parla de les milícies i dels subsidis que han de crear se perquè no morin de fam. Afegeix que cal retallar els grans sous.

Parla també de la collectivització del treball i exposa el que representa.

Afegeix que totes les execucions que es facin sens econsentiment dels Tribunals Populars van en contra de la revolució, i diu que ell, com a conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya no permetrà que es facin execucions sense el seu consentiment. Sóc un home revolucionari, però tinc el deure de vetllar per l'honra de la revolució.

Acaba dient que s'ha de guanyar la guerra, i hem d'agafar les armes perquè s'implanti la República socialista, amb la qual cosa Catalunya haurá complert el seu deure i es rehabilitarà del 6 d'octubre del 1934. (*Gran ovació*).

Clogué l'acte Gutièrrez, que presidia, amb unes breus paraules en memòria del líder del partit, Joaquim Maurín.

A Figueres

Miting del POUM a homenatge de Joaquim Maurín

Ahir, al matí, va tenir lloc, a Figueres, un gran acte d'homenatge a la memòria de Joaquim Maurín. Al matí, davant d'una immensa multitud i gran nombre de banderes d'uns trenta pobles de les comarques gironines, es va descobrir la placa que dóna el nom de Joaquim Maurín a un cèntric carrer de la població. La banda del POUM interpretà solemnialment *La Internacional*. Bellostes, en nom del POUM local, i J. Gorkin, en representació del Comité Executiu, varen agrair l'homenatge.

A continuació es va celebrar un grandiós míting al Teatre Jardí, totalment abarrotat de públic.

Hi feren ús de la paraula els companys Carreres, Pallach, Pilar Santiago i Hervàs. Pronuncià breus paraules en alemany, Dissel, representant del partit Socialista Obrer d'Alemanya. Acabà l'acte amb un gran parlament de J. Gorkin, el qual analitzà la situació militar, política i econòmica del país. Tots els oradors foren aplaudidíssims. Es varen adherir a l'acte d'homenatge els companys de la CNT i la FAI i els Rabassaires de la localitat, adhesions que foren rebudes enmig de grandiosos aplaudiments.

A Hostalrich

El gran acte d'ahir

Com s'havia anunciat, ahir, a les quatre de la tarda i a l'espaiós local del Centre Republicà d'Hostalrich, es celebrà un grandiós míting organitzat pels milicians ferits, avui convalescents a aquella vila.

La sala d'actes estava completament abarrotada de camperols freturosos d'escoltar la veu dels nostres oradors. No foren pas pocs els que tingueren de restar al carrer, a peu dret, tota l'estona, davant la gentada que hi acudí.

Féu la presentació el company Queralt, vice-president del Centre, el qual cedí la presidència al nostre camarada Gayolà, fiscal del Front Popular.

Després d'un breu parlament per tal d'explicar les consignes fonamentals del nostre Partit, Gayolà cedí la paraula al secretari de Propaganda de la FETE, En Ferrer Carbonell. Dedicà el seu parlament, breu, però enèrgic, a un estudi crític del feixisme, l'escola nova unificada i del Socialisme. Glossà els postulats del POUM i exposà la necessitat de fer la Revolució per guanyar la Guerra.

El company Corominas, Delegat Polític de la Caserna Lenin, sentà la tesis que tota Revolució té dues etapes: la primera, en què es planteja el problema; la segona, en què es resolt. Digué que el 12 d'abril, primera etapa de la nostra Revolució, es plantejà el poblema de la terra, de l'església i de l'Exèrcit, i que el poble l'ha resolt, avui, amb les armes a la mà, al marge d'organismes burocràtics i de legalismes inútils.

El company Martí, milicià de la Columna "Pedrola" i director de "L'Espurna", clogué l'acte amb una arenga plena de fermesa revolucionària. Propugnà per un sanejament a reraguarda, per l'extermini dels emboscats, per una Aliança Obrera indestructible i per un moviment revolucionari fins a les darreres conseqüències. Combaté la consigna democràtica i acabà convidant als treballadors d'Hostalrich a incorporar-se a les fileres del bolxevisme. Grans ovacions interromperen, sovint, els parlaments dels nostres militants.

Prompte, a Hostalrich onejarà ben alta i ben dreta la bandera roja del POUM.

Darrera hora

El comunicat del front de Madrid d'ahir és el següent:

Madrid, 16.—Comunicat de guerra radiat a les dues de la tarda:

«L'enemic ha atacat fortament el Pont dels Francesos, recolzat per bastants tancs. Foren rebutjats. Les nostres forces han resistit admirablement en llurs posicions, i hom té notícies que alguns tancs enemics han caigut al nostre poder. El Pont dels Francesos ha estat volat per les nostres tropes. L'aviació enemiga ha bombardejat la Ciutat Universitaria i la Caserna de la Muntanya.

En general, fou un bon dia per les armes lleials. Les forcesde xoc dels facciosos es desgastaren un dia més. davant les nostres trinxeres. Llur quebrantament ha d'ésser gran, i els dies trauscorreguts convenceran als generals rebels que Madrid no és plaça fàcil de prendre, com imaginaren al començament. Cal esperar que a la jornada d'ahir en seguiran d'altres de gran activitat, en les quals l'èxit acompanyi les forces lleials.

Encara mès provocacions

Madrid, 16.— Ahir és desenrrotllà damunt Madrid un altre combat aeri que portà com a conseqüència, favorable per a nosaltres, fen aterrar dos trimotors rebels.

Prop de les nou del matí es presentaren set aparells facciosos que volaren sobre la nova Ciutat Universitària on deixaren caure la seva càrrega de bombes, sobre els pavellons d'aquesta moderna construcció. Tot seguit fou donada la senyal d'alarma i les ostres bateries començaren a funcionar.

Alguns «caces» sortiren a la seva persecució, aconseguint fer caure dos trimotors rebels.—Els altres és feren escàpols.

La lluita al Pont dels Francesos

Madrid, 16.—Els combats que és registraren a Madrid, ahir diumenge, foren de gran violència. Totes les iniciatives, però foren acomplertes degudament.

Encara no s'ha entrat de ple a l'atac en alguns sectors de Madrid, En alguns llocs, però la violència i el braó de les nostres forces fa recular desordenadament a l'enemic.

On mès es combat és en el sector del Pont dels Francesos on el comandament rebel llança tot el contingent de forces de que disposa, amb el propòsit, inútil per cert, de què amb una arrencada furiosa fer recular les avançadetes lleials. En aquests combats l'enemic hi deixà les seves millors forces de topada.

Pels voltants de les sis del matí la batalla als voltants del Pont dels Francesos adquirí una enorme fúria. Les nostres forces rebutjaren amb gran encert l'escomesa dels rebels, cansant-los i fent-los retirar a les seves posicions, amb gran nombre de baixes.

La disposició, de les nostres trinxeres i posicions és d'una solidesa a prova.

Durant tota la jornada s'han acomplert amb escreix els objectius assenyalats per l'alt comandament lleial.

Reunió de la Junta de Defensa

Madrid, 16.—Aquesta nit hi ha hagut reunió de la Junta de Defensa al Ministeri de la Guerra. A l'acabar els consellers han manifestat que s'havien estudiat la situació dels fonts de Madrid. Ens sentim satisfets-digueren-del bon comportament de les nostres tropes i milícies que han assolit amb llur entusiasme tots els objectius proposats pel comandament.

Al front de La Serra hi ha tranquil·litat

Madrid, 16.—Les noticies que ens han arribat del front de La Serra acusen una tranquil·litat absoluta. En les seves manifestacions, el comissari polític, ha comunicat que la situació está agermanada amb l'avanç general de les tropes del Govern

Vibrant al·locució del general Miaja

Madrid, 16.—El President de la Junta de Defensa de Madrid, general Miaja. ha adreçad la següent al·locució per ràdio:

«Espanyols: Les emissores faccioses han anunciat que jo us he adreçat la paraula en veu tremolosa, en senyal de la pròxima rendició de Madrid. Tots els generals i els caps facciosos em coneixen i saben que allò que menys em manca és l'energia, i seria un insensat si em prosés a parlar pel microfòn amb veu tremolosa. No sóc nn èmol d'aquest xerraire i traïdor etern, locutor sevillà, que amb la seva xavacaneria està deshonrant el generalat espanyol i és la irrisió del món enter.

Tenia el propòsit ferm de no emprar el micròfon; avui, però, he trencat aquesta oromesa per a expressar al poble espanyol la meva admiració per la seva empenta, pel seu braó i decisió decidida de defensar Madrid, costl el que costi. Tenen enfront un exèrcit perfectament organitzat, comandat pel general Varela, el coronel Yagüe, els tinents coronels Asensio, Castejón, Eliseda, Monasterio, etc., *l'élite* de tots els seus; però el poble de Madrid sap fer honor als seus avantpassats del «Dos de Mayo», que, en lluita contra els exèrcits de Napoleó, saberen batre'ls.

Madrilenys: Lluiteu com a bons, que e triomf serà nostre. Visca el poble de Madrid!»

Front d'Aragó

Comunicat oficial del conseller de Defensa a S. E. el President de la Generalitat:

Sectors d'Osca i Bujaraloz.—Escasa activitat en aquest front. S'ha mantiugut un lleuger tiroteig en les línies avançades.

Sector de Casp.—S'ha efectuat una incursió en terreny enemic i s'han capturat diversos caps de bestiar. S'ha mantingut un breu combat amb les patrulles enemigues, a les quals hem produït dos morts i diversos ferits; després ens hem retirat a les nostres bases sense cap novetat.

En els altres fronts no hi ha res de nou.

Barbastre, 15, dotze nit. — Segueix la tònica de tranquil·litat a tots els fronts d'Aragó, i hom pot dir que no ha estat disparat cap tret a tot el front, des dels Pireneus fins el Baix Aragó. És clar que aquesta impressió de calma és un xic exagerada, puix que no ha deixat d'haver-hi tiroteigs entre avançadetes de l'un i l'altre bàndol, però el cert és que hi ha hagut relativa tranquil·litat a tots els sectors del front.

Nosaltres recorreguérem quasi tots els fronts del sector nord d'Osca, i a tots observàrem completa inactivitat.

El coronel Villalba durant el matí recorregué les posicions immediates a Osca, i a Vicién celebrà una entrevista amb els caps de columna. Després es traslladà a Barbastre, on passà la resta del dia.

Llegiu i propagueu L'ESPURNA.

(c) Ministerio de Cultura 2005

L'ESPURNA

Número solt: 15 ctms. Girona, dilluns, 16 de novembre de 1936

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Cal exterminar tots els feixistes: els que s'han sublevat i els que no s'han sublevat.

REDACCIÓ i ADMINISTRACIÓ
Ciutadans, 12.—Telèfon 288

bles com un pària; un ésser estrany que caminava pels corriols i voravia de carretera arrossegant llur quimera. Com comprengué el nostre tan amat Terradell la tragèdia del mestre d'escola! Com no havia de compendre-la si ell havia sofert i sofria també el mateix jou!

L'esperit lliure del nostre malaurat company no tolerava aquest bandejament del mestre. No aguantava amb resignació el pes feixuguíssim d'un poble decadent, d'una civilització corrompuda. Quanta de misèria física i espiritual! Sabia medir ben bé fins on podien arribar les persones. La seva mirada i la seva conversa despullaven i no permetia l'existència d'emboscats al seu redós. Ell estava resolt a tot i exigia que els demés també ho estiguessin. Acció, acció. Lleialtat. Desinterés.

Treballadors aixequeu-vos!, cridaria avui si es trobés amb nosaltres. Abandoneu el llast que tants anys de dominació i esclavatge burgès i reaccionari han col·locat en el vostre esperit i disposeu-vos a treballar de tot cor en la forja d'una Humanitat sense classes. *La societat dels iguals*. Vida nova. Vida lliure. Vida plena. Vida digna.

Endavant!. Ciselleu mentalitats d'acer al servei de la col·lectivitat. Estructureu *cél·lules* d'avantguarda. Truqueu als cors i a les intel·ligències i feu-les vibrar al compàs del temps. No manqueu al vostre deure.

Un cor sà, una ment sana; consigna de sempre. Un cos fort, tens, viril; una intel·ligència dúctil, flexible, vigorosa. Una voluntat invencible.

Un lliurement total a la societat. Qui no sigui capaç d'adaptar-se al nou règim de vida que deixi el camp lliure.

Es l'esperit del gran company desaparegut que mou la nostra organització Es la seva ànima abrandada i la seva intel·ligència clara que a través de les tenebres colpeja el nostre cervell i fa llum.

La sang feconda de tots els obrers que en les terres esclaves de la Ibèria han sofert les envestides del feixisme despòtic, constitueix l'esperò que mou i remourà tot l'entussiasme d'aquesta organització en tota la propera i continuada marxa vers un final que mai assolirem... perquè la perfecció modèl·lica no té concreció final però que cada dia és un pas menut en el camí d'aquesta perfecció.

Es obligació de tot els vivents contribuir amb tota la força creadora de cadascú a l'assoliment d'aquest demà més just, més humà i d'una major felicitat. La fretura de gaudir nosaltres mateixos aquest demà radiant, no ha de paralitzar, sinó al contrari, esperonar les nostres facultats de creació. Les generacions futures, els nostres fills gaudiran dels avantatges de la civilització futura en el grau que nosaltres hi hàgim cooperat.

Didac Terradell ha donat tot el que podia donar. Ha complert amb el seu deure sense vacil·lació. Des de l'eternitat el seu record ens demanarà comptes del nostre comportament.-Els companys del P.O.U.M. sabran també complir amb el seu deure!

PLANELLA

Audàcia revolucionària

Un règim econòmico-polític, no es suprimeix tan fàcilment com de primer antuvi pugui semblar. Tots els sistemes d'organització d'un Estat tenen unes arrels tan pregones, ignorades; abasten posicions tan diverses, que per acabar totalment amb elles precisa una actuació molt pregona i tallant, que operi en tots els fils que composen la xarxa sostenidora d'aquests sistemes.

L'organització econòmico-política que nodria el règim democràtico-burgès imperant fins el dia 19 de Juliol a Espanya, amagava en les seves entranyes el corc que amb una voracitat extraordinària engolia les conquestes que, un moviment revolucionari truncat en el seu període àlgid, hauria aconseguit, per a la classe treballadora. La massa revolucionària el 14 d'Abril hauria pogut empènyer aquell moviment popular vers una revolució netament proletària de tenir organitzats els quadres de lluita amb la disciplina i l'esperit netament marxista. Però, faltaren aquests quadres i la balança no decantà per aquest costat, i, a base de contemporanitzacions amb els elements burgesos — participació del Partit Socialista Espanyol als governs primers de la República — s'anà perdent un temps preciosíssim en una inactivitat alarmant, que, gastant pregonament i d'una manera paulatina les forces capdavanteres de la Revolució del mes d'Abril del 1931, acabà per donar el poder al 1933 a les classes, que precisament la República havia d'haver suprimit.

La República deixà passar el temps entretenint-se en discursos i polèmiques interminables al saló de sessions de les Corts i en les columnes dels periòdics. I mentrestant la burgesia, la clerecia, els terratinents, l'alta Banca, els monopolis, les grans companyies, etc., tot el que nodreix el capitalisme, anava agafant posicions, i començava primerament per perdre la por i sortir dels seus cataus, continuà per fer la rialleta a la irritant passivitat de la República, i acabar per assaltar-la en les eleccions del 33, quant d'haver existit un partit de dretes vertaderament revolucionari, — la qual cosa significa la possessió d'audàcia — hauria acabat definitivament amb la República i hauria barrat el pas per molt temps a totes les possibilitats de redempció dels explotats.

La República no tingué esperit revolucionari; ni per tant, audàcia revolucionària en els seus inicis. Les dretes, després del seu triomf del Novembre del 1933, tampoc no tingueren ni empenta revolucionària, ni audàcia revolucionària. La República per manca d'aquestes virtuts virtuts revolucionàries prepara l'adveniment al Poder de les dretes jesuítiques i retrògades. Aquestes dretes, per altra part, també per manca d'audàcia — sobretot després dels fets d'Octubre — facilitaren altra volta la conquesta del governall de l'estat als partits d'esquerra, nodrits per la petita burgesia industrial i camperola i per part del proletariat, amb l'apoi dels partits netament proletaris.

Ningú negarà que la petita burgesia té una gran part de culpa de l'aixecament feixista, per quant no sabé fer avortar o decapitar aquest aixecament. Li mancava també audàcia revolucionària. Es demostrava altra vegada poruga, pussilànime. I ha calgut que vingués la classe proletària, que en les jornades d'octubre aprengué quins són els escrúpols del feixisme i de la manera que cal batre's contra ell, per a plantar-li cara i derrotar-lo en les principals capitals espanyoles, amb un heroisme i un menyspreu a la vida admirables.

Els treballadors espanyols han batut el feixisme a Barcelona, a Madrid, a Bilbao, a Màlaga, a València, etc., i ara es llancen amb el mateix coratge i la mateixa fe, contra els reductes que el feixisme conserva encara a Ibèria. Però, es bat el treballador, lluita el proletari espanyol, per a defensar la democràcia estrictament? Creu el milicià entafurat a les trinxeres, que defensa la continu tat de la República democràtica? I és que hi ha algú que ho cregui?

La República democràtica està ben enterrada a Espanya. Que ningú provi de ressucitar-la. És una cosa ja prehistòrica.

El que cal ara és que la classe treballadora, a tot arreu es faci mestressa única del poder polític i econòmic. L'audàcia que avui posseeix la classe treballadora, és precís que la conservi a tota costa. Audàcia i audàcia. Ni un pas enrera. Audàcia revolucionària per a portar la Revolució fins a les darreres conseqüències.

PUIGCÚVOL.

Al front, privacions, fred, aigua i pulmonies. A reraguarda, balls, cabarets, prostíbuls.

CAMPEROLS!!

Conclusions adoptades per la conferència agrària del P. O. U. M. celebrada el dia 15 de novembre del 1936.

Tenint en compte les característiques actuals referents al problema de la terra per a mantenir i augmentar el cupus de producció agrícola amb mires a abastar el front i la reraguarda, s'acorda:

1. — Tota la propietat de la terra ha d'ésser socialitzada.

2. — L'aplicació d'aquesta socialització ha d'anar a càrrec dels Sindicats Agraris a travers de llurs organismes generals i representatius.

3. — La terra socialitzada serà redistribuida per a la seva explotació segons les necessitats dels camperols que han de conrear-la.

4. — Els actuals petits propietaris poden continuar en l'usdefruit de la terra que conreuen. No obstant, cap camperol no haurà de tenir més terra que la que pugui conrear ell i la seva família.

5. — Els fruits han de pertànyer al conreador, i els Sindicats i les Cooperatives han d'ésser els únics intermediaris entre els productors i els consumidors.

6. — Es fomentarà i s'impulsarà l'explotació collectiva de la terra, prestant-hi tot el suport econòmic i tècnic necessari.

7. — Entenent que l'explotació collectiva de la terra implica, en gran part, un procés educatiu, es crearan granjes models, les quals, dotades de tots els avenços de la tècnica moderna, demostrin al camperol que en menys esforç que l'esmerçat en l'explotació individual, s'obté un rendiment superior.

—

La conferència agrària del P. O. U. M. acordà fer una crida entussiàstica a tota la pagesia de la nostra terra, recordant-li el deure ineludible de guanyar la batalla de la sembra.

Cal guanyar la guerra civil al front! Per a guanyar-la cal que, per la seva banda, la reraguarda acceleri intensament, amb entussiasme i abnegació, el ritme constructiu de la revolució.

Quan pensa el nostre Consell Municipal confeccionar un cens de ganduls i de gandules?

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

En ..... de .....

que viu al carrer ..... núm. .....

es subscriu per un mes al diari L'ESPURNA.

Signatura,

(c) Ministerio de Cultura 2005